

Mẹ kể cho con nghe rằng: Thuở nhỏ,
mẹ thường chơi trò đóng giả làm mẹ;
khi đó, mẹ là một bà mẹ thật hoàn hảo.

Rồi một ngày, mẹ trở thành mẹ của con. Kể từ đây,
tất cả chẳng hề hoàn hảo như mẹ từng hình dung...

Mỗi đứa con đều khiến người mẹ của mình
phải trải qua những thử thách lớn lao.

Con muốn nói với mẹ, mẹ yêu ơi...

... rằng mẹ thật xinh đẹp, với chiếc bụng mềm,
và cả những quầng thâm mắt lan rộng xuống tận má.

Nụ cười của mẹ mỗi sớm mai khi bị con đánh thức
trông mới tuyệt làm sao. Dù con biết rõ rằng,
mẹ còn muốn nghỉ ngơi thêm chút nữa.

Con thì lại hay dậy rất sớm
và muốn gặp mẹ thật mau.

Vì con, có những lúc mẹ phải tìm lời khuyên
từ những chuyên gia, nhưng con biết, cuối cùng chỉ có mẹ
mới chính là chuyên gia cho cuộc sống của mình,
và mẹ là người hiểu con nhất trên đời.

Mẹ ơi, con muốn nói là mẹ chẳng cần lo lắng khi quát lên: "Sao con làm thế!", "Sai rồi!", "Không phải thế!", "Nhanh lên!"... Vì, đôi khi, nổi giận cũng là điều bình thường. Cả con cũng thế. Và chắc chắn là sau những lần như vậy, mẹ cũng sẽ hiểu con hơn.

